

Županijskom sudu
putem
Općinski građanski sud u Zagrebu

Naš broj: **OU-000998-25**

Pravna stvar: **Ovr-31537/2026**

Tužitelj : **A1 Hrvatska d.o.o.**
Vrtni put 1, 10000 Zagreb
OIB: 29524210204
zastupan po Tihomiru Zecu, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Zec & partneri d.o.o.

Tuženik: **Matej Delimarić**
SUSEDGRADSKI VIDIKOVEC 29, 10172 Zagreb
OIB: 18511110526

ŽALBA OVRHOVODITELJA

protiv točke II. izreke rješenja koji je
donio **Općinski građanski sud u**
Zagrebu, posl. broj: **Ovr-31537/2026**
od 07.05.2026 godine

-
- Točkom I. Izreke rješenja naslovnog suda od 07.05.2026 godine., posl. br. **Ovr-31537/2026** naloženo je ovršeniku platiti ovrhovoditelju iznos od **46,87 €** eura, dok je točkom II. Izreke rješenja odbijen zahtjev ovrhovoditelja radi naknade troškova izravne naplate i to za iznos od 62,50 eura.
 - Nezadovoljan sadržajem toč. II. izreke cit. Rješenja, ovrhovoditelj u zakonskom roku, podnosi žalbu sukladno čl. 11. Ovršnog zakona (Narodne novine br. 112/2012 do 06/24, dalje u tekstu: OZ) u svezi s odredbama čl. 353. i 381. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991 do 155/23 dalje u tekstu ZPP) zbog:
 - bitne povrede odredaba postupka,
 - pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
 - pogrešne primjene materijalnog prava.
 - Iz obrazloženja pobijane točke II. izreke rješenja proizlazi kako prvostupanjski sud ocjenjuje kako je zahtjev za naknadnom troškova ovrhovoditelja, a koji trošak se odnosi na radnju pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti neosnovan, a sve obzirom na to kako ovrhovoditelj nije dokazao kako mu je doista i nastao predmetni trošak. Prvostupanjski sud je odbijanje ovog dijela troška obrazložio time da se odbijeni dio troška odnosi na pribavu klauzule pravomoćnosti i ovršnosti, a javni bilježnik tu potvrdu stavlja po službenoj dužnosti od 28. studenog 2020.

godine, sukladno članku 283. stavcima 1. i 4. OZ-a, te da je predmetni postupak pokrenut nakon tog datuma.

4. Ovrhovoditelj ovakav stav suda smatra potpuno pogrešnim i neosnovanim.
5. Ovrhovoditelj smatra da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo i pogrešno utvrdio činjenično stanje kada je odbio zahtjev za naknadu troškova pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti u iznosu od 62,50 eura.
6. Naime, Prvostupanjski sud je pogrešno zaključio da ovrhovoditelj nema pravo na naknadu troškova pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti samo zato što javni bilježnik tu potvrdu stavlja po službenoj dužnosti. Ovakvo tumačenje zanemaruje narav odvjetničkih troškova i ustaljenu sudsku praksu Vrhovnog suda Republike Hrvatske.
7. Odredbom čl. 14. st. 4. Ovršnog zakona propisano je da su ovršenik, odnosno protivnik osiguranja, dužni ovrhovoditelju, odnosno predlagatelju osiguranja, naknaditi troškove koji su bili potrebni za ovrhu ili prijedlog za osiguranje. Nesporno je da je pribava klauzule pravomoćnosti i ovršnosti rješenja o ovrsi nužna radnja u ovršnom postupku, bez koje se ovrha ne može provesti. Iako javni bilježnik potvrdu stavlja po službenoj dužnosti, to ne znači da za ovrhovoditelja, osobito kada je zastupan po punomoćniku odvjetniku, ne nastaje trošak vezan uz tu radnju. Odvjetnik, kao punomoćnik ovrhovoditelja, obavlja niz radnji koje su potrebne za pribavu i korištenje klauzule pravomoćnosti i ovršnosti. Te radnje uključuju praćenje tijeka postupka, provjeru pravomoćnosti i ovršnosti, komunikaciju s javnim bilježnikom ili sudom radi osiguranja da je klauzula pravilno stavljena i dostavljena, te njezino uključivanje u daljnje faze ovršnog postupka. Sve ove radnje predstavljaju odvjetnički rad koji je, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa), predmet naknade. Konkretno, članak 32. stavak 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Tbr. 36/2 Tarife) izričito predviđa nagradu za pribavu pravomoćnosti ili izvršnosti u iznosu od 25 bodova. Ova odredba Tarife jasno ukazuje da se radi o radnji koja se honorira kao odvjetnička usluga. Stoga, činjenica da javni bilježnik postupi po službenoj dužnosti ne eliminira trošak odvjetnika za obavljanje radnji vezanih uz tu pribavu.
8. Prvostupanjski sud je u potpunosti zanemario ustaljenu sudsku praksu Vrhovnog suda Republike Hrvatske koja jasno potvrđuje pravo ovrhovoditelja na naknadu troškova pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti, čak i nakon izmjena Ovršnog zakona iz 2020. godine. Ovrhovoditelj upućuje na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Rev-74/2023-2 od 14. veljače 2023. godine, te na odluku Rev-974/2024 od 10.7.2024.godine. U toj odluci Vrhovni sud RH je zauzeo stajalište da ovrhovoditelj zastupan po punomoćniku ima pravo na naknadu troška za pribavu klauzule pravomoćnosti i ovršnosti i ne mora dokazivati tko je tu radnju obavio. Ovo pravno shvaćanje je ključno jer naglašava da je riječ o trošku koji nastaje ovrhovoditelju zbog angažmana punomoćnika, a ne o trošku koji bi se izravno plaćao javnom bilježniku. Odvjetnik obavlja radnje koje su potrebne za osiguranje pravomoćnosti i ovršnosti, a te radnje su, kako je već navedeno, tarifirane.
9. Ovrhovoditelj ističe kako bez dokaza da je ovršna isprava pravomoćna i ovršna, ne bi mogao zatražiti provedbu ovrhe, s tim da je iz samog zahtjeva za izravnu naplatu jasno vidljivo da je taj zahtjev ovrhovoditelj Financijskoj agenciji podnio putem punomoćnika te da je uz njega, između ostalog, priložio izvornik ovršne odluke. Drugim riječima, kako je odredbom članka 209. Ovršnog zakona propisano da ovrhovoditelj može izravno od Financijske agencije tražiti naplatu tražbine samo na temelju ovršne odluke domaćeg suda koji ima potvrdu ovršnosti, tada je za zaključiti da je navedena odluka svakako sadržavala i klauzulu pravomoćnosti i ovršnosti, pa je stoga takav trošak, protivno stavu prvostupanjskog suda, bio i potreban.

1. Pored navedenog, suprotno stajalištu prvostupanjskog suda, u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Rev-74/2023-2 od 14. veljače 2023. godine odgovoreno je na pravno pitanje radi kojeg je taj sud rješenjem broj Revd-2000/2022 od 25. svibnja 2022. dopustio ovršenici izjavljivanje revizije protiv drugostupanjskog rješenja zbog, među ostalim, slijedećeg pravnog pitanja: **"Ima li kod izravne naplate ovrhovoditelj zastupan po opunomoćeniku odvjetniku pravo na naknadu troška za radnju pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti koji se trošak nije obistinio obzirom da iz stanja spisa ne proizlazi da je obavljena od strane opunomoćenika ovrhovoditelja?"**. Odgovor glasi da kod naplate troškova izravne naplate ovrhovoditelj zastupan po punomoćniku ima pravo na naknadu troška za radnju pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti i ne mora dokazivati tko je tu radnju obavio.

Dokaz: odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj: Rev-74/2023-2 od 14. veljače 2023.

2. Nadalje, suprotno stajalištu prvostupanjskog suda, u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Rev-974/2024-2 od 10. srpnja 2024. godine odgovoreno je na pravno pitanje radi kojeg je taj sud rješenjem broj Revd 987/2024-2 od 12. ožujka 2024. dopustio ovrhovoditelju podnošenje revizije protiv dijela drugostupanjskog rješenja zbog, među ostalim, slijedećeg pravnog pitanja: **"Može li se smatrati da je pribavom klauzule pravomoćnosti i ovršnosti putem sustava e-komunikacije ovrhovoditelju nastao trošak pribave ove potvrde, odnosno je li pribava potvrde putem sustava e-komunikacije u cijelosti izjednačena s pribavom ove potvrde izravno od suda (obzirom da se dostava ovih klauzula ne vrši po službenoj dužnosti već po zahtjevu ovrhovoditelja)?"**. Odgovor glasi u okviru prava na naknadu troška izravne naplate ovrhovoditelju zastupanom po punomoćniku pripada i pravo na naknadu troškova za radnju pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti isprave neovisno o načinu na koju je tu klauzulu ishodio.
3. Pored naprijed navedenog, ovrhovoditelj prvostupanjskom sudu skreće pozornost i na pravno shvaćanje zauzeto na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj: Su-IV-101/2023-5 održane 5. lipnja 2023. godine u kojem se navodi : **"Ovrhovoditelj zastupan po odvjetniku u postupku izravne naplate koji se vodi prema Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine", broj 68/2018., 2/2020., 46/2020. i 47/2020.) ima pravo na naknadu troškova za sastav prijedloga ili podneska za naknadu troškova izravne naplate, odnosno zahtjeva za naknadu troškova iz članka 14. stavka 6. OZ, kao i za radnju pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti u tom postupku."**

Dokaz: Izvod iz zapisnika Građanskog odjela Vrhovnog suda Su-IV-101/2023-5 od 5.6.2023.g.

4. Dok prvostupanjski sud smatra kako ovrhovoditelj nema pravo na traženi trošak, drugi prvostupanjski i drugostupanjski sudovi imaju potpuno drugačiji stav, odnosno odluke donose sukladno pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske i stavu istog, o čemu govori i brojna sudska praksa koja je potpuno oprečnog stajališta praksi ovog prvostupanjskog suda.
5. Ovrhovoditelj je svjestan postojanja određenog broja odluka drugostupanjskih sudova, poput Gž Ovr-359/2025-2, Gž Ovr-72/2025-2, Gž Ovr-447/2025-2 i sl. koje odbijaju žalbe ovrhovoditelja i potvrđuju prvostupanjska rješenja kojima je odbijen zahtjev za naknadu troškova pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti. Argumentacija tih sudova, kao i prvostupanjskog suda u konkretnom slučaju, temelji se na činjenici da javni bilježnik izdaje potvrdu po službenoj dužnosti od 28. studenog 2020. godine, sukladno članku 283. stavcima 1. i 4. Ovršnog zakona, te da stoga ovrhovoditelju nije nastao trošak pribave te potvrde. Međutim,

ovrhovoditelj ističe da se navedena praksa drugostupanjskih sudova, iako brojna, ne može smatrati mjerodavnom u odnosu na izričito stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

6. Razlika u tumačenju leži u shvaćanju pojma "troška". Dok drugostupanjski sudovi fokus stavljaju na izostanak izravnog plaćanja javnom bilježniku za izdavanje klauzule, Vrhovni sud prepoznaje da angažman odvjetnika za osiguranje te klauzule, bez obzira na način njezina izdavanja, predstavlja odvjetnički rad koji je nužan za uspješnu provedbu ovrhe i kao takav je tarifiran. Ne radi se o neosnovanom bogaćenju ovrhovoditelja, već o naknadi za rad punomoćnika koji je poduzeo potrebne radnje u interesu ovrhovoditelja. Ovršni zakon u članku 43. stavku 2. propisuje da je sud provedbe ovrhe ovlašten odlučivati o svim pitanjima koja se tiču provedbe ovršnoga postupka te o svim pitanjima koja se jave u povodu provedbe ovršnoga postupka o kojima se prema ovom Zakonu odlučuje u tom postupku, te o zahtjevu za naknadu troškova postupka koji naknadno bude podnesen tijekom postupka (članak 14. stavak 6.). To znači da sud ima ovlast i obvezu pravilno odmjeriti troškove, uzimajući u obzir sve relevantne propise, uključujući i Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika
7. Slijedom svega iznesenoga, ovrhovoditelj predlaže drugostupanjskom sudu prihvatiti žalbu ovrhovoditelja te svojim rješenjem točku II. izreke rješenja preinačiti sukladno pozitivnim zakonskim odredbama, a podredno ukinuti pobijano rješenje i vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

U Osijeku, 28.05.2026. godine

Ovrhovoditelj po punomoćniku:

Ovrhovoditelj potražuje trošak:

Žalba Tbr. 13. 1. OT: 50,00 eura + pdv = 62,50

UKUPNO: 62,50 eura